

9.8 CUE SHEET TIL INTERVIEW MED RAY PITTS 6/3 2007 2007

00.00: Intro hvor vi snakker om den optager der bruges til interviewet.

01.25: Introduktion til interviewet.

02.00: Ray gør opmærksom på at man kan finde mange infoer om ham i bogen "Den hemmelige Krystal"

02.35: Startede som 11 årig, med at spille klarinet i Boston. (Da han var 11-14 år spillede han klarinet og tværfløjte). Er født i 1932 i Boston.

03.10: Spillede i et skoleorkester, hvor man kunne låne instrumenter. Selve begrebet musikskole fandtes ikke på daværende tidspunkt.

03.50: Da Ray var 18, begyndte han at spille saxofon. Først altsax, senere tenor.

04.25: I Boston var der et amatørbigband hvor de manglede en tenorsax, og da Ray var meget imponeret over Lester Young begyndte han at spille tenorsax.

04.50: Amatørbigbandet havde mange gode musikere en pianist Jackie (Byatt), trombonisten Chuck Corner (Der senere spillede med Ellington), samt Roland Alexander.

05.20: Roy Hanes var der også.

06.10: Ray havde en folkeskolelære der foreslog at Ray begyndte at få privatundervisning hos ham. Ray havde et par år hvor han havde en idé om at han skulle på konservatoriet på klarinet.

06.35: Jazz var Ray's stor passion, og da klarinetten på det tidspunkt var passé, gik han over til at spille tenorsax (ca. 19 år).

06.55: I det bigband han spillede i, havde de nogle arr. Som Ray mente han kunne lave ligeså godt. På den måde startede han med at arr. (Lederen Richard Lawrey (Basie inspireret bigbandmusik)).

07.30: Ray spillede også med i Dave Coleman's bigband, der var mere eksperimenterende jazz. Dave skrev og komponerede selv alle arr. Da Ray kom med i bandet lærte han meget af musikken.

08.30: Dave Coleman's band havde ikke så mange jobs, fordi det ikke var dansemusik. Ray blev meget inspireret af Dave Coleman, idet han fik øjnene op for at der var andre måder at udtrykke sig på i et bigband. (spillede der indtil 1951).

09.40: Ray bliver indkaldt til Koreakrigen i 1951, Var medlem af National Guard = Hjemmeværnet.

11.45: Skulle have været udsendt til Korea, men fik kontraordre og kom i stedet til Tyskland, Stuttgart hvor han var i 1½ år. USA skulle være værn mod russerne.

12.50: Fik mulighed for at se Europa, var mest i Frankrig og Italien.

13.10: Da Ray kommer tilbage til USA, havde han ikke været i Skandinavien, og vidste ikke ret meget om det.

13.30: Gik på Boston University i et år.

13.40: Militæret havde et 3 årigt tilbud, hvor man blev uddannet elektrotekniker.

14.30: Rejser efter sin uddannelse til New York, hvor han spillede meget, men faldt aldrig rigtig til. Derfor flyttede han til Californien San Francisco

15.00: I San Francisco spillede han meget, men tjente ingen penge på det, derfor får han job ved United Airlines som flytekniker, hvor han var i 3 år. Jobbet medførte at man kunne købe billige flybilletter.

15.40: Havde en veninde i New York der var svensker. Og da Ray siger han vil på ferie i Sverige, siger hun han skal besøge hendes forældre.

16.05: Ray kommer til at holde meget af Sverige, og troede han skulle blive boende der. Stockholm var på det tidspunkt et rigtig godt sted for jazzen. Med mange dygtige musikere.

17.00 Rejser tilbage til San Francisco. Da Ray havde boet i San Francisco havde han spillet med Brew Moore. I mellemtiden var Brew flyttet til Kbh. og havde sagt til Ray at han skulle kigge forbi hvis han kom til landet. Og da Ray havde planer om at skulle på ferie i Sverige planlagde han et visit i Kbh.

18.00: Snakker om omstændighederne ved sit Kbh. besøg.

19.30: Ray besøgte Montmartré den første gang han var i Kbh. hvor Max Brüel spillede der, bagefter besøgte han Matti Peters. Alle amerikanere der boede i Kbh. mødtes hos Matti.

20.30: Ray rejser hjem til USA for at pakke sine ting, idet han har besluttet sig for at give DK en chance. I første omgang giver han det 1 år.

21.20: Ray kommer til Kbh. og møder han kommende kone, spillede rundt omkring i kbh. bla. Kommer han til at spille fast sammen med Max Brüel.

22.30: Ray bliver kontaktet af E. Moseholm, der gerne vil have ham med i radiojazzgruppen på baritonsax.

23.00: dengang var der meget jazz i radioen.

23.20: Otto Francker ringede og hyrede Ray til at spille i KB-hallen mm.

24.00: Ray sagde han gerne ville arrangere for radiojazzgruppen.

24.30: Ray afløser Erik som leder af radiojazzgruppen. Fik mange solister med såsom: Yusef Lateef, Le Konitz, Don Cherry.

25.00: Ib Glindemann starter bigbandet, hvor Ray spillede med til mages af orkesterets arrangementer. Spillede Kenton. Ray var meget fascineret af Kenton og Bill Holmann

26.10: Snakkede med NHØP om han troede han måtte arr. For DRBB. NHØP sendte ham videre til Ib Glindemann, der gerne ville have Ray til at skrive til DRBB.

26.40: Har skrevet meget til DRBB, over en lang periode. Sideløbende med dette var han blevet producer for radiojazzgruppen, men interessen var større for DRBB, så Ray begyndte at bruge mere tid der.

27.10: Ib Glindemann gik af, og Erik Moseholm kom og sagde at Ray skulle være leder af bigbandet. Først ville han ikke, men Erik fik ham overtalt.

27.30: Snakker om hvordan bigbandet blev organiseret fra DR's side.

28.00 Turné til Polen. Niels Jørgen Kaiser var meget nytænkende og fremadrettet. Var gavmild og muliggjorde mange ting for DRBB.

29.25: Hvilken gruppe Ray havde at arbejde med da han overtog DRBB. Kernen i DRBB, var for det meste folk der kom lige ovre fra jazzgruppen. Solisterne var folk der havde været med jazzgruppen. Rytmegruppen var William Schöipffe, NHØP, Bent Axen, Ole Molin, Allan Botschionky, Torolf Mølgaard, Uffe Karskov, Bent Nielsen.

30.45: Der var også ældre musikere der havde været med i det oprindelige radiodanseorkester. Soli gruppen var meget blandet.

31.00: Man havde en kerne af folk der udmærket forstod hvad musikken handlede om, og så en udenoms kreds som ikke forstod sig på jazzmusik. Det vil sige nogle af dem gjorde, men fra en forældet synsvinkel. Nogle af dem var positivt indstillede og andre slæbte bare med fødderne. Hvilket var afgørende aspekter Ray skulle tage stilling til når han arrangerede til DRBB.

31.40: Ray siger der er to måder man kan skrive til et orkester på

1. man kan få en opgave udefra, hvor man ikke kender til bandet. Men man regner med de er på det niveau og de ved hvem arrangøren er, så man skriver som man har lyst til og så man får de klare evt. problemer.

2. Ray skrev til bigbandet, vidste hvad han havde at gøre med, ligesom han vidste at det var ham der skulle stå med problemerne i studiet, Ray havde ansvaret.

32.40: Ray har haft mange diskussioner med bla. Ib Glindemann om hvordan musikken skulle være fordi Ib var fikseret på en bestemt bigband tid, hvorimod Ray godt kunne finde på at skrive noget der var udover den tid. Derfor måtte de diskutere meget af musikken. Ray vidste hvor Ib var henne men Ib vidste ikke hvor Ray var, og det vidste Ray. Man skal finde en løsning på problemerne.

33.35: Det er vigtigt at arrangøren kan løse evt. problemer i selve skriveprocessen, i stedet for når man står foran orkesteret, da der også er mange andre problemer der skal løses når man er i indstudieringsfasen.

34.35: Nogen kan skrive stemmer man kan spille, mens andre skriver nogen man skal studerer.

35.00: Diskussioner i orkesteret vil man helst undgå, da de skaber en dårlig stemning!

35.22: Ray føler at det har været en fantastisk skole for ham at arbejde med DRBB, komposition, orkestrering, dirigentvirke (hvordan man arbejder med orkesteret), hvordan man får det bedste resultat samt hvordan man kan trække musikken videre. En udvikling. Samt man kunne eksperimentere.

36.10: Alle musikerne kendte Ray, og de sagde ikke noget når han kom med mærkelige ting og sager.

36.30: Ray lavede noget på bånd, som orkesteret skulle spille sammen med.

37.00: Ray var glad for at de var villige til eksperimenter, idet han havde en stor nysgerrighed for hvad man kan gøre med bigbandet for at det udvikler sig. Hvor kan man flytte det hen.

37.30: Udskiftning af stolen da den knager meget. Snakker om et interview med Stanley Adams for DR.

39.40: Ray fortæller om nogle af sine eksperimenter. I "urtiden" havde DR købt en syntesezeiser der skulle programmeres. Der var ingen der ville bruge den, så den tog Ray til sig og brugte den sammen med en mindre delegation af orkesteret. Programredaktør Bob Ramsing og Ray havde snakket meget om musik, og han ville have noget musik til en programserie der hed "Dansker før os". Ray lod sig inspireret af dansk folkemusik. Lavede en del musik til bigbandet over danske folketoner.

42.40: Ray bliver inviteret til at medvirke i en jazz workshop i Tyskland. Et Europæisk band der var sammensat. Bill Smith havde orkesteret. Jan Johanson var pianist i orkesteret, og han og Ray snakkede meget om nordisk folkemusik. Jan havde lavet nogle indspilninger af gamle svenskere der sang folkesange, og det fik Ray som inspiration.

45.00: Ray skrev folkemusik om til jazz i 1960'erne, før end at NHØP og Ole Kock Hansen fik idéen med I skovens dybe stille ro etc. Ray siger han ikke vidste ret meget om dansk folkemusik dengang.

45.50: Indspilning med bigbandet i 1969. Palle Mikkelsen, og Ray lavede en side hver.

46.50: Ray var i DK da Stan Kenton var i landet 1966.

47.10: Det er en skam at DRBB lavede mange ting, men som aldrig blev indspillet. Ray snakkede med Erik om det, og Ray fortalte at den svenske radio har lavet et pladeselskab til at udgive radioens musik på.

47.35: På trods af at Niels Jørgen Kaiser var en gavmild chef, så var det alligevel for meget administration. Argumentet var at DR ikke skulle konkurrere med private pladeselskaber. Man turde ikke vove sig ud i alt for meget ukendt territorium.

48.45: This train er den anden plade Ray har lavet med DRBB, og som består af materiale som Ray har skrevet op gennem tiden. Fortrinsvis ting fra først i 1990'erne. Lidt fra 80'erne.

49.30: DRBB var meget på Montmartre. Spillede en del rundt i DK.

50.00: Har bla. Været på turné til Holland, Tjekkoslaviet, Tyskland.

50.30: Rejste ikke ligeså meget som det senere bigband.

50.45: Var fast dirigent fra 1971-1973. Der skulle være lidt diktatur over orkesteret for ellers ville det ikke flytte sig, idet der var så mange forskellige udgangspunkter. Rays mål var at tage orkesteret fremad. Det var et vanskeligt tidspunkt, da man var nået til freejazz tiden. Spørgsmålet var om der fandtes bigbandmusik der var interessant på den tid. Man kunne ikke lave "fare out" bigbandmusik med DRBB, ikke mindst fordi DRBB var forpligtet til at udføre forskellige opgaver.

52.35: Forpligtelserne var såsom folkekoncerter hvor de havde søndagskoncerter i radioens koncertsal. Til disse koncerter var der solister med, og de havde mange store navne såsom: Matt Peters, Ben Webster, Freddie Albeck, Otto Brandenburg Birgit Lystager, Gustav Winckler.

53.20: Sideløbende med det skulle Ray forsøge at trække orkesteret fremad. DRBB var et jazzorkester og ikke længere et danseorkester.

53.40: Publikum var med på at det ikke var dansemusik DRBB spillede, i folkekoncerterne blev der spillet hardcore jazz.

54.00: Montmartre var hjemstedet for den førende jazz. Cecil Taylor, Stan Getz, Free jazz grupper contemporary jazzquartet (Franz Bekerlee altsax.), Hugh Steinmetz, Albert Ayler, Artie Shepp.

54.50: Hvordan kunne de Ray få DRBB med på bølgen. Så Ray skrev musik med nye former, og han havde de rigtige solister, han skulle bare sørge for at hele orkesteret kunne arbejde sammen om det.

55.55: Folk der gik fra bigbandet kunne ikke sige at de ikke kendte noget til bigbandmusik. Forstået således at alle musikerne havde været mange genre igennem. Så de havde alle kendskab til musik af George Russel, Albert Ayler, mm.

56.35: Selvom folk ikke alle sammen var med, så var musikken så udfordrende at de alle sammen udviklede sig som musikere. De var rustet til at spille mærkelige ting. De blev vant til at spille free.

57.30: Ray fortæller guldkorn om hvad han anså bigbandet for.

58.00 Det var en psykisk udfordring, man skal være ligeså meget psykolog som musikalsk leder. Der findes ikke nogen eksakt måde at løse musikken på, fortolkninger.

59.20: Når et orkester har så gode solister som NHØP og Allan Botschinsky så er der mange ting der bliver lettere, for så spiller musikken af sig selv, andre skal man diskutere med og forklare det ned til mindste detalje.

01.01.30: Noder er tvetydige. Symboler der ikke betyder det samme for alle.

01.02.10: Lykken er en kvartet, fordi man kan koordinere det. 20 mand er svært at få til at spille sammen.

01.03.00: Der var ikke mange konfrontationer. Musikerne var dejlige at arbejde sammen med, og meget fleksible.

01.03.50: DRBB Havde ½ time hver uge i radioen, og Ray skulle selv skrive ny musik til orkesteret.

01.04.30: Det var hårdt for Ray at skulle skrive al den musik, så på et tidspunkt var han nødt til at have en pause og komme lidt væk fra det hele. Derfor gik han op og snakkede med Kaj Bruun der var afdelingschef. Og Ray fik til samme møde at han sagtens kunne få orlov, for de havde ikke i sinde at forny hans kontrakt.

01.04.50: Ledelsen anlagde en ny stil, fordi Niels Jørgen Kaiser var blevet chef for DR B&U. Den nye ledelse var ikke så meget inde i musik.

01.05.30: I 1973 flyttede Ray tilbage til USA hvor han begyndte på Uni. For at færdiggøre sin uddannelse på Princeton. Princeton var 12-tonemusikkens højborg i USA. Nelson Babbitt, Edward Cone. Samtidig var der et stort center for computermusik (Polanski), hvilket fascinerede Ray.

01.07.30: Computerne virkede med hulkort, og der var meget arbejde med det.

01.08.45: Ray var også begejstret for den klassiske musik, og blev stor fan af Beethovens musik.

01.10.00: Havde da han spillede i jazzgruppen havde han meldt sig ind på Københavns Universitet, men måtte droppe ud, da han ikke kunne følge med i undervisningen. Da han vender tilbage i 1980'erne blev han ansat som undervisningsassistent. Sideløbende med det tog han og færdiggjorde sin kandidatgrad på KU, ligesom han blev ansat som ekstern lektor på uni.

- 01.11.00: Efter han studerede på Princeton (blev færdig Juni 1977) Skrev han til CBS om et job. Ray blev marketingmanager med ansvar for markedsføring. Havde ansvar for markedsføringen udenfor USA af alt hvad der kunne krybe og gå indenfor jazzen. (Herbie Hancock, Stan Getz, Dexter Gordon) Et godt tidspunkt for musikken, og pladeselskaberne.
- 01.15.50: Det var en tid med stor vægt på pop og rockmusikken, således markedsførte hans kolleger Meatloaf, Bruce Springsteen, The Clash.
- 01.16.10: Foruden jazzen havde Ray ansvaret for Discomusikken., samt Country (Willie Nelson. Kris Kristoffersen)
- 01.19.00: Erik Moseholm var flink til at ringe til Ray og få ham til at skrive musik til DRBB selvom han var i USA
- 01.19.50: Da Miles Davis skulle have Sonningprisen, egentlig skulle Count Basie have haft den men da han var meget syg kunne det ikke lade sig gøre.. Ray skulle formidle kontakten til Miles Davis.
- 01.21.30: Erik Moseholm kommer over for at snakke med Miles, i mellemtiden havde de fundet ud af at de gerne vil have Gil Evans med, så ham skulle Ray også lige snakke med.
- 01.22.50: Gil mente han kunne lave noget til Miles. Men Ray skulle hele tiden følge op på det. Og Gil begyndte mere og mere at trække i land.
- 01.23.50: Om Erik og Miles møde.
- 01.24.00: Gil Evans trækker sig ud.
- 01.24.30: Ray kan godt forstå at Gil trækker sig ud af projektet. Gil gider ikke stå i skyggen af Miles Davis. Gider ikke være akkompagnatør.
- 01.25.10: Ray siger til Erik at Gil ikke vil, og Erik sætter i stedet Ray til at skrive noget.
- 01.26.00: Palle Mikkelborg var i gang med Aura. Ray fortæller om hvordan det kun blev Aura han spillede med på.
- 01.27.30: Miles spillede smallgroup efter Aura.
- 01.27.50: Ray fortæller om hvordan det var at møde Miles. Ray var til middag med Miles, og kom til at sidde ved sammen bord. Miles var meget interesseret i der skulle laves en jazz hall of fame.
- 01.28.50: Miles var meget imødekommende, og venlig. Mener hans arrogance var overfor journalister.
- 01.29.20: Da Ray var i NY, formidlede han kontakt til Miles for Ib Skovgaard der gerne ville lave et interview med Miles. Bill Evans (tenorsax) formidlede den videre kontakt til Miles.
- 01.30.50: Der sker meget i NY. Et inspirerende miljø.

01.31.20: i 1981 stoppede Ray hos CBS, hvor derefter arbejdede freelance, indtil 1988 hvor han rejste tilbage til Danmark.

01.31.00: Ray var blevet træt af NY og da han hørte at de i Frederikshavn manglede en musikskolelære flyttede han til Nordjylland. Hvor han var i 2 år, og hvor han mødte sin kone. Efter 2 år flyttede de til København.

01.33.00: Kendte ikke så meget til Jylland, så Ray syntes det var interessant at møde vendelboerne. Fandt ud af at Danmark er andet en København, Danmark er mange ting.

01.34.00: Forstod ikke Niels Hausgaard.

01.35.30: Børn er gode til at lære en et nyt sprog.

01.36.20: Ray underviste i alt muligt på Uni. Mileskursus, Historisk gennemgang af becifringsbaseret jazz til freejazz til ikke tonal jazz (Startede med Ellington og endte med Sun Ra), Arrangementskursus, samspilskursus (Klassiske og rytmiske musikere blandet sammen),

01.39.25: Nordisk tone. Den nordiske tone er ikke defineret. Ray har en kærlighed til et Groove, og det har den nordiske tone (ECM indspilningerne) har ikke et groove. Ray er musikalsk hvor han syntes det er svært at lave en regional forkærlighed til noget bestemt.

01.41.30: Pulsen er ikke noget nationalt, puls er universalt. Uden puls kan det godt være flot lyd, men der skal være puls for at det virker. Kosmisk rytme.

01.42.10: Ray kan godt lide Salsa for der er puls på mange niveauer. Nordisk er en distancering fra Amerikansk dominans. Men i bund og grund er det meget om der er liv.

01.43.00 Snakker om Keith Jarret som imponerer ham intellektuelt. Men Oscar Petersen har Pulsens som Keith ikke har.

01.44.50: Alle rytmekons folk kan spille i dag, men det er spændingen de har svært ved at skabe. Ray giver en definition af hvad det er der skaber energien.

01.47.00: En af Ray's klassiske yndlingskomponister er Bella Bartok, Shostakovich, Charles Ives, Aron Copland.

01.47.50: Ray syntes Carl Nielsens 5 symfoni er rigtig god, men mistede noget for ham da han fandt ud af at Carl Nielsen syntes jazzmusik var noget lort. Johan Weise er også god.

01.48.50: Den sfæriske nordiske musik uden puls er ikke noget der fænger hos Ray.

01.49.30: Hvad Ray arbejder med lige i øjeblikket. Er begyndt at interessere sig for kammermusik da det er svært at arbejde med store ensembler, skriver derfor musik for sinfonietta. Bla. Nordjysk Sinfonietta.

01.51.20: Vil gerne til at lave noget mere computermusik, men mangler den fornødne software.

- 01.52.10: Spiller stadig lidt saxofon, og ville gerne lave noget for saxofon og computer.
- 01.52.30 Har skrevet et computerstykke der hedder "Princess Sofia Magdalene" for computer og basstemme, et projekt under DR. Der blev bestilt værker for computer med mere. Musikken tog udgangspunkt i en skibsjournal fra det 16. årh. et dansk slaveskib, der sejlede fra Afrika til USA.
- 01.53.50: Meget interesseret i musikdramatik.
- 01.54.40: Afgørende for Rays musikalske udvikling: Princeton, samt han var på turné med George Russel Group, bla. I Tyskland, med Tootie Heath på trommer, Ken Brown bas, Brian Trenton Trb, Ray på tenorsax, Bertil Lundgren? Tp, Don Cherry. Inspirerende miljø i orkesteret.
- 01.56.00: Ray havde mødt George Russel da han var i DK for at arbejde med jazzgruppen, havde et stykke med der hed "All about Rosie", og det var meget svært. Ray skrev alle stemmerne ud for George havde kun et partitur.
- 01.56.45: Folk var ikke så glade for George, da han sagde sin mening og vidste hvordan han ville have musikken. Der var ingen dialog.
- 01.57.10: George ringer til Ray og hører om han vil med på turné. Spillede en masse i Tyskland. Fortæller om en koncert i Stuttgart.
- 01.58.20: Børge Roger Henrichsen havde spurgt Ray om han troede han ville blive påvirket af George Russels musik? Og Ray mente ikke det ville blive tilfældet, men George Russel ramte noget som Ray siden hen byggede meget af sin musik på.
- 02.00.10: Snakker om en koncert i New York hvor Cecil Taylor, Mary Lou Williams spille sammen. To yderpunkter. Fortæller om koncerten. Man skal give musikken en chance. Man skal lytte med åbne øre. Ens musikalske uddannelse skal være bredt funderet således man ikke har ret meget der er fremmed.
- 02.01.35: Snakker om Etnomusicology. Al musik har man adgang til.
- 02.03.30: Snakker om at man kan høre og forstå musik! En gave som musikstuderende har.
- 02.04.00: Ray vil gerne høre om hvem vi er.
- 02.05.00: Ole Kock Hansen er kilden til meget af DRBB, Ole og Ray var i en gruppe der hed Trouble. En tidlig fussionsgruppe bestående af Ole Kock Hansen, Ray, Allan Botschinsky, NHØP, Bjarne Rostvold og Ole Bertdorf.
- 02.06.00: Ole Kock Hansen og Ray har lavet en del sammen på Montmartre.
- 02.06.40: Folk i radioen kan være meget behjælpelige. Panik Larsen er god at snakke med da hun har været inde over DRBB i mange år. Ligesom Erik Moseholm har været med.
- 02.07.50: Vi tager billeder af Ray. Smalltalk.

02.08.50: Charlie Parker: Ray hørte ham som teenager i Boston, hvor der var jazzkoncerter i koncertsalen, hvor han hørte ham sammen med Miles Davis, Max Roach, Duke Jordan, Tommy Potter.

02.09.45: Der var nogle foreninger der arrangerede sociale arrangementer hvor de bla. Lavede en aften hvor Charlie Parker var der og spille.

02.11.00: Fortæller om en koncert med Lester Young. Ray og en ven trodsede en stor snestorm, og de var 12 personer til koncerten, hvor der var plads til 2000 mennesker. Og orkesteret spillede hele aftenen for dem, og det var en stor oplevelse for Ray.

02.13.10: Da Ray boede i San Francisco hørte han Ornett Coleman. Første gang Ray mødte Don Cherry.

02.14.00: DJC Oral History projektet. Afslutning.